

NÉMEDY IMRE

1959. december 13-án a magyar gyógyszerészek mély részvéte mellett temettük *Némedy Imrét*, a Budapesti Orvostudományi Egyetem Gyógyszerészeti Intézetének docensét.

Némedy Imre 1916-ban érettségizett, 1922-ben szerzett gyógyszerészi oklevelet, 1926-ban gyógyszerészdoktori címet, 1942-ben lett egyetemi magántanár, 1947-től mint vezető adjunktus, 1954-től mint egyetemi docens volt a Gyógyszerészeti Intézet professzorának helyettese. 37 éven át dolgozott az Egyetemi Gyógyszertárban, illetőleg a Gyógyszerészeti Intézetben.

Ezalatt a közel négy évtized alatt odaadó oktató munkát végzett, amelynek során a gyógyszerészeti tudományok leggyakorlatibb részét tanította a tárgy és a tanítványok iránti szeretettel.

Oktató munkájával szorosan összefűződik szakirodalmi tevékenysége, amelynek során a gyógyszerészi hivatás mindennap előforduló problémáinak megoldásával foglalkozott legszívesebben. Ilyen témákat tárgyalnak könyv-alakban is megjelent munkái is (legjelentősebb ilyen irányú könyve a szappanokkal foglalkozik).

Egész életén át szoros kapcsolatban állott a gyógyszerészeti munkával és bőséges tapasztalataiból mindig készségesen adott tanácsot, felvilágosítást, irányítást a hozzá mindig bizalommal forduló gyógyszerészeknek.

Az Ernyei József múzeum őreként nagy szeretettel foglalkozott gyógyszerészeti emlékekkel és történelemmel. Kandidátusi értekezése is — amelyet sajnos már nem volt ideje befejezni — a magyar gyógyszerészet emlékeit tárgyalja.

A Gyógyszerészi Kar és a magyar gyógyszerészet egyik legszeretetre-méltóbb oktatóját veszítette el *Némedy Imre* személyében.

Csipke Zoltán